

den 8 april 1938.

Missionsföreståndaren
D:r H. J. Danielson,
Klarabergsgatan 50,
S t o c k h o l m .

Käre Broder Danielson!

Frid!

Tusen tack för vänliga brevet av den 18/3-38. Det gläder oss utsägligt att höra sådana vittnesbörd som dessa: "Här hemma går det härligt igenom...Gud välsignar oss".

Vi tacka och Gud för att våra ^{bröder} "äro till glädje och arbete bra". Likaså de vackra orden om "våra äldre bröder och systrar".

I ett brev just skrivet till missionssekreteraren K. A. Modén har jag berört en del ekonomiska och politiska frågor. Nu må något sägas om verksamheten. Har inte skrivit något om den till V. P. Om det anses lämpligt, torde den kunna få del av nedanstående.

Verksamheten har under april månad och till skrivande stund fortgått ostörd. Skolorna i staden och på landet äro fulla av elever. Gudstjänsterna äro väl besökta. Budskapet mottages med förtroende. Jag har besökt de flesta utposterna på mitt fält. Verksamheten synes inte hittills i någon större grad hindrats av kriget. De kristnas böner berör, som man ju lätt kan föreställa sig, nästan alltid kriget. Men de bedja om förlåtelse för sitt lands synder. Likaså för japans.

Lördagen den 26 och söndagen den 27 öppnades en ny utpost till Kiahsiens församling. Publiken var talrik. Flera både svenska missionärer och infödda evangelister deltog med goda vittnesbörd. Ett nummer i högtiden var firandet av Jesu Kristi dödsåminnelse. I denna åminnelsefest deltog ett 60-tal.

Byn där detta skedde heter Jang-gia-thuen. Den ligger 14 km. nordost om Kiaohsien och räknar omkring 200 familjer. Av dessa familjemedlemmar ha vi 42 st. församlingsmedlemmar. Verksamheten där är, som man kan förstå, inte ny. Av svenska missionärer har Esther Wahlin nedlagt det mesta arbetet. Men man har inte förr än nu haft någon samlingslokal för möten. Man har i flesta fall nödgats samlas ute på en öppen tröskplan. Men nu har Herren manat en där boende bibelkvinna - "Esters bibelkvinna", som man ofta kallar henne - att tillsammans med sin man bygga ett bra kapell.

Och detta kapell blev nu helgat åt Herren. Enligt ett vid tillfället uppläst dokument, var det en gåva till församlingen så länge som de båda makarna leva. Orsaken att gåvan inte räcker längre var den omständigheten att jorden, på vilken huset står, tillhör makarna endast under deras livstid. Som emellertid jordägaren även är församlingsmedlem hoppas man att ägande-frågan senare må kunna ordnas. Herren bygger sitt Jerusalem även under bullersam tid.

J. A. Rinell.